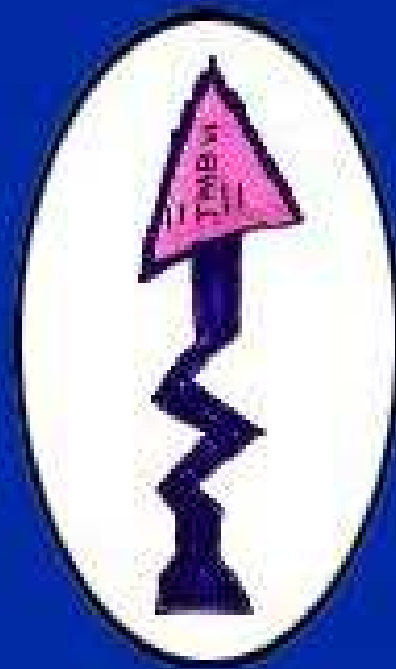

השרביט נגד מפלצות

פ.צ. אוליינגר

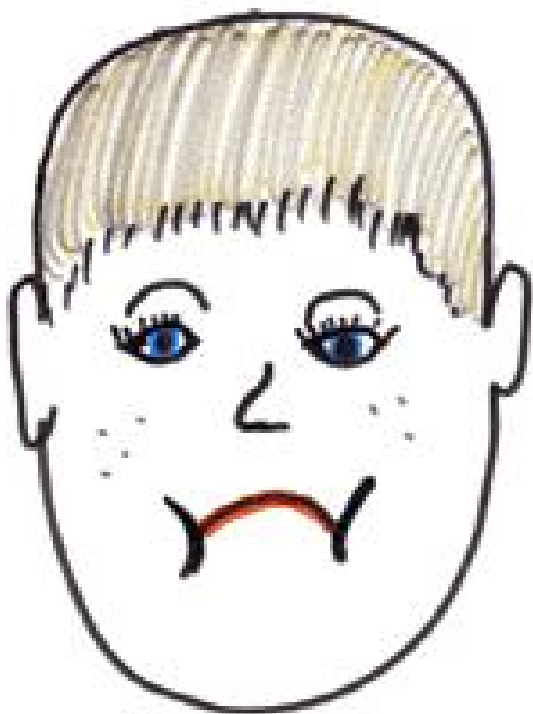
גברת ג'נט היא אישה גבוהה עם שערות
ג'נג'יות. היא תמיד לובשת חולצות
נחמדות. היא הגישה לי גלידה בחנות
גלידה של הקניון.

גברת ג'נט ראתה אותי במעבר הקניון
ודפקה בשמשה באצבעותיה הארוכות
"כנסי!"

"שלום גברת ג'נט" אמרתי "אני חושבת
שאפסיק לאכול גלידה."
גברת ג'נט הביטה עלי ושאלה: "אבל
מדוע, ילדתי?"

"אני חושבת שהמפלצת שבאה כשאני
שוכבת במיטה, אוהבת ילדים שאוהבים
גלידה?"
"מי אמר לך דבר כזה, ילדה?" שאלה
גברת ג'נט.
רוני מהגן שלנו אמר שהמפלצות אוהבות
אותי בגלל הגלידה שאני מקבל מגברת
ג'נט."

"ומה אומרת אמא שלך על המפלצות?"
שאלה הגברת ג'נט.

"אמא אומרת שאני יכולה להשאיר קצת
אור. שבאמת אין מפלצות. והיא אמרה
שאם ארצה, אני יכולה להחזיק פנס
בחדר" אמרתי לה "אבל אני עדיין
מפחדת."

גברת ג'נט חיפשה תחת הדלפק והוציאה
שרביט כחול ""השרביט הזה יסלק את כל
המפלצות" אמרה כשהיא מושיטה לי אותו
"אבל את חייבת לשמור זאת בסוד, אחרת
הוא לא יפעל."

הנה באה אמא שלך" הצביעה גברת ג'נט
לחלון.

אמא הלכה עמוסה בחבילות לקחתי
חבילה קטנה אחת כדי לעזור לה, ויצאנו.
נפנפתי בידי לגברת ג'נט. את השרביט
הסתרתי תחת לזרוע. אמא לא הרגישה
בו.

כשהבטתי אחורה ראיתי איך גברת ג'נט
מחייכת אלי. אהבתי את גברת ג'נט, היא
הייתה נחמדה.

אותו לילה הירח היה מלא והשתקף בראי
בחדרי. הוא הפחיד אותי. קמתי מהר
והוצאתי את השרביט מהמגירה. נפנפתי
בו אנה ואנה סביב החדר. כל הדברים
המפחידים נעלמו! נרדמתי עם השרביט
בידי.

למחרת בבוקר קמתי מוקדם ושמתי את
שרביט הקסמים עמוק בתוך המגירה.
פחדתי שאחד מהחברים מהגן שלי יכנס
וימצא אותו. פחדתי שיצחקו ממני.
בדרך לגן אמא אמרה היא מאוד גאה בי
ואוהבת אותי מאוד. היא אמרה לסבתא
שתיקח אותי מהגן ותביא לדוכן הגלידה.
שמחתי מאוד כי רציתי לספר לגברת ג'נט
כי השרביט באמת פעל בשבילי.

למחרת סיפרתי לאמא על שרביט

הקסמים. היא

אמרה שגברת

ג'נט עשתה את

השרביט כדי

לעזור לילדים

בתקופת

הפחדים

שלהם, ועכשיו

אינני צריכה

אותו יותר.

היום אני גדולה

וידעת שאין

מפלצות.

אבל השרביט של גברת ג'נט עזר לי מאוד

בזמנו!

אחרי שבועיים השרביט עדיין פעל.

החלטתי להשתמש בו רק כל לילה שני.

גברת ג'נט אמרה שזה בסדר. אחר כך

השתמשתי בו רק פעם בשבוע.

עברו כמה שבועות ואז סיפרה לי גברת

ג'נט שהיא מכירה עוד ילדה קטנה

שהשרביט נחוץ לה.

היא שאלה האם אוכל להחזיר את

השרביט כדי שהילדה מדי תוכל להשמיד

את המפלצות שבאות לחדרה בלילה.

החזרתי את השרביט וברגע שנתתי אותו

חשבתי האם אזדקק לו שוב.

אותו הלילה, אחרי הארוחה, שיחקתי

בחדרי. אחר כך הגיע זמן ללכת למיטה

ואני כמעט וניגשתי למגירה כדי להוציא

את השרביט. אז נזכרתי שהוא כבר לא

שם. נשכבתי במיטה ולא קרה כלום!

ישנתי היטב כל הלילה.